

[J. K. Hansen]

lig heller ikke, det skal fungere, for jeg er ikke sikker på, at det har nogen berettigelse i dag, og det er – undskyld, hr. Burgdorf – det sønderjyske udvalg. Det har ikke noget med 6 mands udvalget at gøre, for 6 mands udvalget er jo det lille finansudvalg, det udvalg, der bestyrer de midler, som den danske stat yder til det danske mindretal. Vi har i øvrigt også diskuteret flere gange i udvalget, om det sønderjyske udvalg egentlig har nogen berettigelse; det tror jeg faktisk ikke det har.

Men ellers vil jeg mene, at de organer, som jeg har trukket frem her i dag, virker særdeles tilfredsstillende.

Hvad angår bevilling til mindretallene, vil jeg gerne have lov at sige, at jeg synes, det er rigtigt, at vi bevilger så meget til det tyske mindretal i Danmark. Jeg synes også, det er rigtigt, at vi bevilger disse penge til det danske mindretal i Sydslesvig, og jeg synes også, det er rigtigt, at hr. Karl Otto Meyer, som er landdagsmand i Kiel, presser på landdagen i Kiel og forbundsregeringen for at opnå, at der gives penge til det danske mindretal i Sydslesvig. Så er det sagt.

Så har jeg lagt mærke til, at hr. Arne Melchior taler, men aldrig lytter. Jeg vil bede hr. Arne Melchior gå i gang med at læse fortrykket, bl. a. det, jeg sagde om de udsendelser, som NDR har startet. Hr. Arne Melchior nævnte Nordschau. Ja men Nordschau har jo været med i mange, mange år – ja, før hr. Arne Melchior gjorde sin entré i denne sal. Det, NDR er begyndt med, er jo de to ugentlige fjernsynsmagasiner, som jeg nævnte i mit første indlæg. De ligger altså på et tidspunkt, hvor den danske TV-Avis sender, og de omhandler hovedsagelig stof fra Holsten, som egentlig ikke interesserer folk i det område, vi har talt om i dag, særlig meget.

Så skal jeg lige sige noget til hr. Burgdorf om det dér med bropenge eller digepenge. Vi har jo nogle principielle synspunkter om det, og jeg mener bestemt, det er en rigtig politik, vi fører her i Danmark, nemlig at det ikke hører hjemme i Danmark. Det kunne da godt være, man kunne stable noget sådant op, men så vender vi jo egentlig tilbage til tiden før 1920, for da stod bomhusene jo langs med vejene i de sønderjyske eller dengang det nordtyske område. Ja, nogle af dem står der endnu, men de kræver ikke penge op mere. Jeg ved ikke, om hr. Burgdorf kender en anden dæmning, der går over til en anden

ø, der hedder Sild, hvor Hindenburgdæmningen går over. Der var tyskerne så geniale, at de byggede en jernbanedæmning; så fik de jo penge for at fragte folk derover og oven i købet fragte bilerne derover. Det er da helt i orden. Men hr. Burgdorf ved vel egentlig også, hvilken vej de fleste, der skal over på Sild i dag, tager: de tager over Rømodæmningen over Rømø, og så lader de sig færge fra Rømø til Sild; så der falder nogle penge af til os på den måde.

Det, jeg egentlig gik herop for, var faktisk for at sige, at jeg ved, Danmarks Radio i de kommende år ønsker at styrke regionalradioen i Sønderjylland. Tankerne går i retning af en egentlig weekendbetjening med udførelse af det, vi kan kalde magasinpræget program, der også kan indeholde transmissioner, reportager o.lign. Vi må nok sige, at Danmarks Radios økonomiske situation i dag er af en sådan art, at det næppe giver mulighed for, at vi umiddelbart står foran indførelse af et regionalt TV, desværre, men jeg ved da, at Danmarks Radio er meget opmærksom på det behov, der er. Det er også et spørgsmål, om vi ikke skulle gå en anden vej, om ikke vi fik lige så stor effekt ved at lave det, der hedder lokalt producerede TV-udsendelser over landsprogrammet, og på den måde bringe oplysning frem. Ud fra et grænselands-synspunkt er det i hvert fald væsentligt, at Sønderjylland prioriteres meget højt, når det regionale skal til at være TV-producerende, uanset om det skal sendes over landsprogrammet eller det skal være lokal-TV.

Øllgaard (V):

For en ordens skyld skal jeg sige, at jeg ikke har udtrykt nogen mening om, hvorvidt disse timer var vel anvendte, eller hvad motiverne til denne forespørgsel måtte være. Det betyder ikke, at jeg ingen mening har om den, men jeg har ingenting udtrykt.

Men da hr. Bilgrav-Nielsen nævnede den 3. oktober 1947, som jeg i forvejen sad og tænkte på under denne debat, kan jeg nævne, at jeg havde den oplevelse at sidde oppe i tilhørerlogen og overvære, at daværende statsminister Knud Kristensen blev fældet på sin Sydslesvigpolitik. Jeg måtte også gøre den konstatering, at denne debat har været ulige mindre dramatisk; men det er da kun godt. Den debat den nat – så vidt jeg husker,